

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Paróczai Tibor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Tárnok Cecília ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyiségi jogok megsértése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. június 17. napján kelt 10.P.20.047/2010/13.számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja.

Az alperes által a felperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét 47.000,- forint + áfa, azaz 58.750,- (Ötvennyolcezer-hétszázötven) forintra leszállítja.

Mellőzi a felperest az alperes javára 20.000,- forint + 25 % áfa, azaz 25.000,- (Huszonötezer) forint ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezést.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az ítéltábla a felperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizessen meg az állam javára 3.000,- (Háromezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket. Az alperest, hogy ugyanilyen módon fizessen meg az állam javára 4.000,- (Négyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy 2009.december 26. napján az alperes megsértette a felperes emberi méltóságát. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül nyilvános bocsánatkérés formájában adjon elégtételt a felperesnek. Ezt meghaladóan a felperes 200.000,- forint nem vagyoni kár megtérítésére irányuló kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95.000,- forint + 25 % áfa, azaz 118.750,- forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, egyúttal kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- forint + 25 % áfa, azaz 25.000,- forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget. A felperest 12.000,- míg az alperest 27.000,- forint tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelezte az állam javára.

Ítéletének indokolásában rámutatott, hogy az alperes az általa elkövetett jogsértés tényét elismerte, azt pedig kétséget kizáróan bizonyítani nem tudta, hogy a kereseti kérelem alapjául szolgáló bántalmazást a felperes provokálta volna ki. A jogsértést megállapító és az alperest nyilvános bocsánatkérésre kötelező rendelkezését az elsőfokú bíróság a Ptk.84.§.(1) bekezdés a./ és c./ pontjára alapította.

A felperes nem vagyoni kárpótlás iránti kereseti kérelmével kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy az azt megalapozó hátrány bekövetkeztét a felperes nem bizonyította.

Megállapította, hogy a felperes részlegesen lett pernyertes, a le nem rótt eljárási illetékről valamint az ügyvédi munkadíjról mint perköltségről a Pp.78.§.(1) és (2) bekezdése, 81.§. (1) bekezdése, valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(1), (2) bekezdés b./ pont és 2.§-a alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezést sérelmezte. Előadta, hogy a felperesi jogi képviselő által csatolt megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj több mint kétszerese a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(3) bekezdése szerinti munkadíjnak, így az eltúlzott. Erre tekintettel kérte annak mérséklését a hivatkozott IM. rendelet 2.§.(2) bekezdése alapján. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy a felperes 50 %-ban pervesztes lett, ilyen körülmények között pedig az összesen 115.000,- forint nettó ügyvédi munkadíj felperesre kedvező 82 - 17 %-os megosztása méltánytalan és nincs arányban a pernyertesség arányával sem.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte arra hivatkozva, hogy a megbízási díjat tartalmazó ügyvédi megbízást az elsőfokú eljárás során csatolta. Az ügyvédi megbízási díj mérséklésére az elsőfokú bíróság nem látott kellő indokot. A fellebbezésben írtak alapvetően tévesek tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet nem 115.000,- forint nettó ügyvédi munkadíjról rendelkezik.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§.(3) bekezdés) bírálta felül és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos:

Előre bocsátja az ítéletábra, hogy az alperes fellebbezésében nem támadta a feljegyzett illeték megfizetésével kapcsolatos rendelkezést.

Az elsőfokú eljárás során csatolt F/13/I. szám alatti, 2009. december 30-án kelt ügyvédi megbízás szerint a felperesi jogi képviselőnek járó ügyvédi díjazás 50.000,- forint + áfa + 15.000,- forint + áfa tárgyalásonként. Az elsőfokú eljárás során három tárgyalás került megtartásra, így teljes körű pernyertesség esetén az ügyvédi megbízás szerint a felperesnek járó munkadíj 95.000,- forint + áfa, azaz bruttó - és nem a fellebbezésben hivatkozottak szerinti nettó - 115.000,- forint lenne.

A 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2.§.(2) bekezdése szerint az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A felperes által hivatkozott ügyvédi munkadíj mértékét az elsőfokú eljárás során az alperes nem vitatta. A hivatkozott IM. rendelet 3.§.(3) bekezdése szerint ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységeért óránként 5.000,- forint, de legalább 10.000,- forint. Amennyiben a pertárgyérték meghatározható, úgy az IM. rendelet 3.§.(2) bekezdés a./ pontja alapján a 10.000.000,- forintot meg nem haladó érték esetén az ügyvédi munkadíj a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000,- forint. Ezek az összegek az ügyvédi munkadíj nettó, áfával nem növelt mértékére vonatkoznak. A felperesi képviselő három tárgyaláson vett részt, melyek közül az első (7.sorszám alatti jegyzőkönyv) 13.00 órától 13.35 percig, a második (10. sorszám alatti jegyzőkönyv) 13.30-tól 15.00 óráig, míg a harmadik (13.sorszám alatti jegyzőkönyv) 9.00 órától 10 óra 10 percig tartott. Erre tekintettel a kizárólag a hivatkozott IM. rendelet 3.§.(3) bekezdés alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összege 25.000,- forint + áfa lenne.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 2.§ (1) bekezdés b) pontja és 4.§ (1) bekezdése alapján a 3.§ (3) bekezdés szerinti díjon felül a pernyertes fél igényt tarthat a jogi képviselő számára megtérített készkiadások megfizetésére. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely tiltaná, hogy az ügyvédi megbízásban kikötött díj egyúttal-átalányjelleggel- a felmerült költségeket is tartalmazza. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a meg nem határozható perértékű kereseti kérelem mellett a felperes nem vagyoni kárpótlás iránt is előterjesztett igényt. Mindezekre tekintettel összességében az ügyvédi megbízásban kikötött munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen hivatkozott egyidejűleg a Pp.78.§.(1) és (2) bekezdésében, valamint a Pp.81.§.(1) bekezdésében foglaltakra. A felperes részben, a kereseti kérelem 60 %-ában tekinthető pernyertesnek figyelemmel arra, hogy a jogsértés megtörténtét az elsőfokú bíróság megállapította és az alperest egyúttal elégtétel adásra is kötelezte. Ebből következően a 95.000,- forintos, a kikötött megbízási szerződés szerinti munkadíjból az alperes 57.000,- forintot köteles a felperesnek megfizetni. A meg nem határozható perérték alapján a hivatkozott IM. rendelet szerint az alperesnek járó ügyvédi munkadíj 40 %-os mértékét - 10.000,- forintot - a felperes lenne köteles az alperesnek

megfizetni, így a felperes javára mutató különbözet 47.000,- forint, ennek áfával növelt összege 58.750,- forint.

Mindezekre tekintettel az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta és az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 58.750,- forintba szállította, egyúttal mellőzte a felperest az alperes javára 25.000,- forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelező rendelkezést.

Az elsőfokú ítélet szerint a felperes és az alperes által kölcsönösen egymásnak fizetendő perköltségek eredményeként az alperesnek kellene fizetnie 93.750,- forintot. Az alperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy mindkét peres fél viselje a saját költségeit. A 93.750,- forintos pertárgyértékhez képest a másodfokú eljárásban az alperes 60 %-ban peresztessé lett, erre tekintettel a Pp.81.§.(1) bekezdés alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére.

A felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerinti díjat a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel az ítélet az alperesnek a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2.§.(1) bekezdés a./ pont és 2.§.(2) bekezdés alapján 10.000 Ft-ra mérsékelte. Ennek során figyelemmel volt arra, hogy a fellebbezés kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségére vonatkozó rendelkezését támadta.

A fellebbezett 7.000,- forint fellebbezési illetéket a peresztesség és pernyertesség arányában köteles a felperes illetőleg az alperes az állam javára megfizetni a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§.(2) bekezdés alapján.

Győr, 2011. évi július hó 5. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó